

Bio jednom jedan bogati seljak koji je razumeo jezik životinja. U jednoj od njegovih štala živeli su vo i magarac. Svake večeri vraćao se vo posle teškog rada na njivi i nalazio magarca, kako udobno izvaljen na mekom svežem senu, gricka sargarepu.

"Ala si ti sretan" gundao je vo, "nikad ti seljak ne sedi na leđima. Ti baš vodiš lak život, dok ja moram celi dan da radim." Tad seljak ču odgovor magarca volu:

"Pretvaraj se da si bolestan. Nemoj ustati čak ni ako te udaraju. Tako se možeš nekoliko dana odmoriti."

Kad je sledećeg dana radnik javio gazdi da je vo bolestan seljak mu reče:

"Upregni onda magarca da vuče plug." Dva dana magarac je morao raditi posao vola i gorko je žalio zbog svih pametnih ideja. Vo je opet bio jako zahvalan i bolovao je sve dok mu magarac jednog dana ne reče:

"Imam lošu vijest za tebe. Čuo sam seljaka kako govori da će te zaklati, ako se skoro ne oporaviš!" Vo mu zahvali na upozorenju i sledećeg jutra stajao je opet veseo u štali i slatko jeo. A kada je, dobro raspoložen otišao raditi, magarcu je laknulo.